

Telegram den 2. marts 1949 fra den amerikanske ambassadør i København, J. Marvel, til den amerikanske udenrigsminister, Dean Acheson

Yderst Hemmeligt

164. Jeg har lige talt med statsminister Hedtoft, som fortalte mig om det forslag, han vil fremlægge på mødet i Det udenrigspolitiske Nævn sidst på eftermiddagen. Han sagde han havde udtømt alle muligheder for at danne en skandinavisk pagt og i anden omgang en svensk-dansk pagt. Danmark vil nu tilslutte sig Den nordatlantiske Pagt. Han agter at sende sin udenrigsminister med fly til Washington den 7. marts for at gøre den amerikanske udenrigsminister bekendt med Danmarks stilling. Jeg spurgte ham, om ikke de svar, Lange havde fået, var de samme, som Rasmussen ville søge. Hedtoft sagde, at de svar, Lange havde fået, samlet set var tilfredsstillende, men der var to grunde til at sende Rasmussen over:

- 1) dels for at forklare, at Danmark er i en mere udsat stilling end Norge,
- 2) dels for at kunne sige til det danske parlament, at Danmark har fået disse svar direkte i samtaler mellem udenrigsministeren og hans amerikanske kollega. Rasmussen vil eventuelt også bede om et møde med præsidenten. Det er meningen, at han skal være otte eller ni dage i Washington.

Hedtoft sagde videre, at at det var vigtigt, at Danmark og Norge fra nu af blev knyttet [til forhandlingerne] sammen, og derfor ville man bede om, at Kauffmann skulle være med i diskussionerne om den Nordatlantiske Pagt, som han havde forstået nordmændene vil tilslutte sig den 8. marts. Han gav ikke klart udtryk for, om Kauffmann skulle deltage som observatør eller som deltager.

Hvis Hedtofts forslag vedtages af Det udenrigspolitiske Nævn, har det efter min opfattelse visse fordele:

- 1) Rasmussens rejse til Washington vil bidrage til at skabe offentlig opmærksomhed om det danske ønske om at tilslutte sig pagten samtidig og sammen med Norge, og:
- 2) dermed ville Rasmussen kunne sige i det danske parlament, at han selv havde fået tilfredsstillende svar fra USA, uden hvilket oppositionen i parlamentet [imod dansk medlemskab af Atlantpagten] muligvis vil vokse.

Jeg har forstået på min britiske kollega, at Washington og London er blevet enige om, at Norge alene sammen med de syv oprindelige lande skal være med til at underskrive pagten. Hvis dette fastholdes, tror jeg den danske situation kan løses ved at lade Kauffmann deltage i konferencerne som observatør. Jeg er sikker på, at danskerne vil gå med til det, for jeg har lige talt med udenrigsministeren, og han har ingen indvendinger imod det. Hedtoft sagde til mig, at Kauffmann endnu ikke er informeret herom, men han bliver utvivlsomt informeret, hvis udenrigsnævnet vedtager det.¹

Kilde: Foreign Relations of the United States, 1949, bind IV, s. 139-140.

---

¹ I telegram nr. 86 af 3. marts til Danmark udtrykte udenrigsminister Acheson sin glæde over statsministerens udtalelse og sagde, at han meget gerne ville tage imod udenrigsministeren i Washington, og at han ikke kendte til nogen aftale om, at alene Norge sammen med de syv deltagende lande skulle være oprindelige underskrivere [af Atlantpagten]. Han tilføjede, at han ikke ville gå ind for en sådan indskrænkning.